

Bezinning 40: Witte Donderdag - eucharistie

Matteüs 26, 26-28 = Witte Donderdag in het A-jaar

Toen ze verder aten nam Jezus een brood, sprak het zegengebed uit, brak het brood en gaf de leerlingen ervan met de woorden: 'Neem, eet, dit is mijn lichaam'. En Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun de beker met de woorden: 'Drink allen hieruit, dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen wordt vergoten tot vergeving van zonden.'

Bezinning

Hoeveel maal werd sinds het Laatste Avondmaal de eucharistie gevierd, doorheen twintig eeuwen, wereldwijd? En wat is er allemaal niet gevierd rond brood en wijn? Vanuit die historische context is het verhaal van de eerste eucharistie uitermate sober. Drie verzen, ontroerend sober en screen.

Jezus geeft zichzelf in zijn kwetsbaarheid en breekbaarheid aan zijn leerlingen te eten. Zo nabij wil Hij bij hen blijven dat Hij *in* hen aanwezig wil zijn. En wel als brood: zichzelf geheel wegcijferen om hen te voeden. Zo en daarom gaf Hij zich de dag nadien aan het kruis, toen zijn lichaam door anderen gebroken werd.

Jezus geeft zichzelf in wijn, dat zijn bloed geworden is. Voor de Hebreeuwse mens is het bloed de zetel van de ziel, de ziel zelf. Jezus geeft zijn ziel aan zijn leerlingen. Hij geeft zich dus in zijn diepste identiteit aan hen. Restloos gegeven. Om ziel te worden in hun ziel. Om hen van binnenuit te bezielen.

Hoelang moet een mens hierover mediteren, bijvoorbeeld tijdens de aanbidding van de geconsacreerde hostie, om de immense grootheid van zo'n nabije en liefdevolle God een beetje te beseffen? Hoe kunnen we ons de juiste attitudes toe-eigenen om op een waardige manier de eucharistie te vieren?

Actualisatie

Zie ik in wat er tijdens de eucharistie gebeurt? Waardeer ik voldoende de zelfgave van onze Heer en God in brood en wijn? Dank ik Christus dat Hij ons over de dood heen heel nabij wil zijn, persoonlijker en dieper dan we ons kunnen voorstellen?

Gebod

Heer Jezus,
uit vrije wil hebt Gij U gegeven,
om ons tot het diepste toe nabij te zijn,
om ons van binnen uit te dienen.
Uw eigen lichaam geeft Gij ons te eten,
uw eigen ziel bezielt onze arme ziel.
Dank, eindeloos dank, voor zoveel liefde,

voor zoveel nabijheid, zoveel dienstbaarheid.
Wek in ons een grote eerbied voor de eucharistie,
het hart van ons christelijke geloof. Amen.